EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.4.21.
COM(2023) 201 final

2023/0105 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv, a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló 2001/112/EK tanácsi irányelv, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló 2001/113/EK tanácsi irányelv, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről szóló 2001/114/EK tanácsi irányelv módosításáról

{SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final} - {SWD(2023) 98 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az úgynevezett reggeli-irányelvek hét irányelvet foglalnak magukban[1], amelyek közös szabályokat állapítanak meg egyes élelmiszerek összetételére, kereskedelmi megnevezésére, címkézésére és kiszerelésére vonatkozóan a fogyasztók érdekeinek védelme és e termékek belső piacon belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében. Az irányelvek a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[2] összhangban egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozóan megállapított forgalmazási előírásokhoz hasonlóan működnek, mivel tartalmazzák a mezőgazdasági termékek technikai leírását, összetételét, jellemzőit és az alkalmazott előállítási módszereket.

Azok a termékek, amelyekre ilyen közös szabályokat állapítottak meg, csak akkor hozhatók forgalomba a vonatkozó kereskedelmi megnevezések alatt, ha megfelelnek a szabályoknak. Ezeknek a kereskedelmi megnevezéseknek a használata általában jelentős kereskedelmi értékkel bír, mivel a fogyasztók felismerik őket, és azok alapján döntenek a megvásárlásukról.

Az elavult szabályok akadályozhatják az innovációt vagy előfordulhat, hogy nem felelnek meg a fogyasztói elvárásoknak. Ilyen körülmények között a szabályokat ki kell igazítani. A jelenlegi reggeli-irányelvek több mint tízévesek. Az elmúlt évtizedben az élelmiszerek piacai jelentősen fejlődtek, ami az innovációnak, valamint a társadalmi megfontolások és a fogyasztói kereslet változásának tudható be. Ezért helyénvaló felülvizsgálni a reggeli-irányelvek bizonyos szabályait.

A felülvizsgálatra emellett a Bizottság a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiájának[3] és az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak (6.1. szakasz) fényében kerül sor. A „termelőtől a fogyasztóig” stratégia meghirdette, hogy az uniós forgalmazási előírások felülvizsgálata – amely a forgalmazási előírásokkal való hasonlóságuk miatt a reggeli-irányelvekre is kiterjed – a fenntartható termékek elterjedésének és kínálatának biztosítását fogja célozni. A Bizottság emellett vállalta, hogy lehetőségeket keres az egészségesebb étrendre való átállás

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 1999/4/EK irányelve (1999. február 22.) a kávé- és a cikóriakivonatokról (HL L 66., 1999.3.13., 26. o.).
Az Európai Parlament és a Tanács 2000/36/EK irányelve (2000. június 23.) az emberi fogyasztásra szánt kakaó- és csokoládétermékekről (HL L 197., 2000.8.3., 19. o.).
A Tanács 2001/110/EK irányelve (2001. december 20.) a mézről (HL L 10., 2002.1.12., 47. o.).
A Tanács 2001/111/EK irányelve (2001. december 20.) az emberi fogyasztásra szánt egyes cukorfajtákról (HL L 10., 2002.1.12., 53. o.).
A Tanács 2001/112/EK irányelve (2001. december 20.) a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről (HL L 10., 2002.1.12., 58. o.).
A Tanács 2001/113/EK irányelve (2001. december 20.) az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről (HL L 10., 2002.1.12., 67. o.).
A Tanács 2001/114/EK irányelve (2001. december 20.) egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről (HL L 15., 2002.1.17., 19. o.).

2 HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

3 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A „termelőtől a fogyasztóig” stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért, COM(2020) 381 final.

megkönnyítésére[4] és a termékek átalakításának ösztönzésére, különösen a magas zsír-, cukor- és sótartalmú élelmiszerek esetében. Végezetül, annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottan és fenntartható élelmiszereket választhassanak, a Bizottság azt is bejelentette, hogy fontolóra veszi a származásra vagy eredetre utaló kötelező jelölések bizonyos termékekre történő kiterjesztését, az egységes piacra gyakorolt hatások teljes körű figyelembevétele mellett.

Továbbá ami konkrétan a 2001/110/EK irányelvet illeti, a Tanács elnökségének a csomagolás elülső oldalán feltüntetendő tápértékjelölésről, a tápanyagprofilokról és a származási hely feltüntetéséről szóló, 2020. december 15–16-i következtetései[5] utalnak arra, hogy a tagállamok a Mezőgazdasági és Halászati Tanács ülésén kérték az említett irányelv felülvizsgálatát a mézkeverékekben használt mézek származási országainak feltüntetése céljából, és felkérik a Bizottságot, hogy kezdje meg az irányelv ennek megfelelő módosítására irányuló jogalkotási javaslat kidolgozását. Az Európai Parlament a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló 2021. október 20-i állásfoglalásában[6] szintén felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a mézcímkézési szabályok olyan jogszabályi módosítására, amely jobb tájékoztatást eredményez a fogyasztók számára.

A fentiek fényében felül kell vizsgálni a reggeli-irányelveket, nevezetesen a mézről szóló, 2001. december 20-i 2001/110/EK tanácsi irányelvet, a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló, 2001. december 20-i 2001/112/EK tanácsi irányelvet, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló, 2001. december 20-i 2001/113/EK tanácsi irányelvet, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről szóló, 2001. december 20-i 2001/114/EK tanácsi irányelvet.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az e javaslat által érintett négy irányelv mindegyike önálló jogalkotási aktus, amely az érintett termékeket szabályozza. Míg az irányelvek eltérő rendelkezéseinek hiányában az általános élelmiszerjogi szabályok alkalmazandók, nem léteznek más jogszabályi rendelkezések, amelyek közvetlenül érintenék az ezen irányelvekben szabályozott, a mézre, a gyümölcslevekre és egyes hasonló termékekre, a gyümölcsdzsemekre, zselékre és marmeládokra, valamint a cukrozott gesztenyekrémre vagy egyes részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekre vonatkozó szempontokat.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A felülvizsgálat hozzájárul a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia és az európai rákellenes terv[7] egyéb intézkedéseihez, amelyek célja a fenntarthatóbb és az egészségesebb étrend előmozdítása. Összhangban áll a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[8] a származás- és a

---

4 Ez magában foglalja a szabad cukrok étrendekben való bevitelének csökkentését, amint azt az EFSA 2022. február 28-i, az étrendben elfogyasztott cukrok megengedhető felső beviteli szintjéről szóló tudományos szakvéleménye is mutatja: https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/7074 A szabad cukrok közé tartoznak a hozzáadott cukrok, valamint a szerkezetükre nézve lebontott gyümölcslében és sűrített gyümölcslében természetes módon előforduló cukrok. A zselé gyümölcsléből és cukorból készült termék.

5 Mezőgazdasági és Halászati Tanács, 2020. december 15–16. (14048/20).

6 2020/2260(INI).

7 A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Európai rákellenes terv, COM(2021) 44 final.

8 Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti

tápértékjelölés tekintetében történő közelgő felülvizsgálatával. Célja továbbá, hogy kiegészítse a fenntartható élelmiszerrendszerek jogszabályi keretére vonatkozóan bejelentett javaslatot.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Az e felülvizsgálat tárgyát képező négy irányelv jogalapja az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. cikke (egységes szerkezetbe foglalt amszterdami változat). Az irányelvek módosításához az ennek megfelelő jogalap az EUMSZ 43. cikke.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés a mezőgazdaságot az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörébe utalja.

A mezőgazdasági termékekre vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló uniós jogszabályok, köztük a reggeli-irányelvek számos termék esetében felváltották a korábbról meglévő heterogén nemzeti előírásokat. A négy reggeli-irányelv által lefedett termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizálását az a tény indokolta, hogy az érintett termékekre vonatkozó nemzeti jogszabályok közötti eltérések tisztességtelen versenyt eredményezhettek, ami félrevezethette a fogyasztókat, és ezáltal közvetlen hatást gyakorolhatott a belső piac működésére. A belső piacra gyakorolt hatások fényében az egyes tagállamok nem tudták nemzeti előírások révén megfelelően kezelni a kérdést.

Bár az uniós forgalmazási előírások – beleértve a reggeli-irányelveket is – sikeresen elérték kitűzött céljaikat, a jogi aktusok elfogadása óta felmerült új igények, problémák és kérdések – például a fenntarthatósági megfontolások – kezelése érdekében szükségessé vált a módosításuk. Ez a négy reggeli-irányelv módosítására irányuló javaslat elsősorban a követelmények és a termékmeghatározások aktualizálásából áll, ennélfogva nem módosítja lényegesen az Unió és a tagállamok közötti, a módosított jogszabályokban meghatározott hatáskörmegosztást.

Konkrétan a 2001/110/EK irányelv (5) preambulumbekezdésében foglaltak szerint a méz származási helyének feltüntetése tekintetében a fogyasztóknak joguk van a méz földrajzi eredetének megismerésére. Egyebek mellett különböző növényekre és fákra alapozva különböző típusú mézeket állítanak elő. A környezeti, földrajzi és éghajlati viszonyok befolyásolhatják a világ különböző részein előállított méz termékjellemzőit. A különböző földrajzi eredetű mézek keverése szintén befolyásolja ezeket a jellemzőket. Ennek eredményeként szoros kapcsolat áll fenn a méz termékjellemzői és minősége, valamint a méz eredete között. Annak biztosításához, hogy a fogyasztók megfelelő tájékoztatást kapjanak az általuk fogyasztott méz jellemzőiről és minőségéről, elengedhetetlen, hogy e kérdésekről teljes körű tájékoztatás álljon rendelkezésre, elkerülendő a fogyasztók megtévesztését. A jelenleg alkalmazandó irányelv ezért előírja, hogy a címkén jelezni kell azon származási országot vagy országokat, ahol a mézet begyűjtötték. Ugyanakkor lehetőséget biztosít arra is, hogy a méz származási országainak listáját – az esetnek megfelelően – az alábbi elnevezések egyikével helyettesítsék: „EU-országokból származó mézkeverék”, „EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”, „EU-országokból és EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”. Az uniós előírások harmonizációjának hiánya Unió-szerte különbségekhez

---

és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

vezetett a mézek címkézése terén, ami félrevezetheti a fogyasztókat és akadályozhatja a belső piac működését. Előfordulhat például, hogy azok a gazdasági szereplők, akik olyan tagállamban csomagolandó mézkeveréket importálnak, amely előírja az országok egyenkénti felsorolását, nem ismerik a méz konkrét származási országát. Figyelembe véve a méz minősége és eredete közötti szoros kapcsolatot, valamint a „termelőtől a fogyasztóig" stratégia azon célkitűzését, hogy erősíteni kell a fogyasztókat a megalapozott döntések meghozatalában, többek között az élelmiszerek származásával kapcsolatban, továbbá tekintve, hogy javítani kell a belső piac működését, helyénvaló harmonizálni a származási hely feltüntetésére vonatkozó szabályokat, és megszüntetni annak lehetőségét, hogy amennyiben a méz egynél több országból származik, ne sorolják fel a származási országot vagy országokat.

Továbbá a gyümölcslevekben lévő, természetes módon előforduló cukor csökkentésére vonatkozó közös uniós szabályok hiányában ezen italok minősége és eredetisége (azaz az, hogy a természetes módon előforduló cukrot valóban egy meghatározott eljárással vonták ki, nem pedig vizes hígítással vagy éretlen gyümölcs levének felhasználásával) nem lenne harmonizálva az egész Unióban. Mivel az ilyen termékek egyre inkább elérhetővé válnak az uniós piacon, uniós jogi keretet kell létrehozni a tagállamok közötti szabad forgalmuk megkönnyítése érdekében, fenntartva ugyanakkor a fogyasztók gyümölcslevekkel kapcsolatos érdekeinek védelmét (azaz a félreértések elkerülését), valamint biztosítva mind a hatékony és tisztességes versenyt a gazdasági szereplők számára, mind pedig e csökkentett cukortartalmú gyümölcslevek minőségét és teljességét, mivel az eljárás befolyásolhatja a termék jellemzőit.

Végezetül a dehidratált tartós tejekről szóló irányelvnek a változó fogyasztói igények kielégítése érdekében tartalmaznia kell a laktózmentes tejtermékek előállítására szolgáló eljárást; az angol „evaporated milk" kifejezést pedig össze kell hangolni a nemzetközi szabványokkal.

- **Arányosság**

Az alkalmazott megközelítés a négy érintett reggeli-irányelv egyik javasolt fő módosítása esetében sem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez megfelelő és szükséges mértéket.

A méz származásának feltüntetését illetően a javasolt módosítás célja annak biztosítása, hogy a méz szabadon mozoghasson a belső piacon, és hogy a méz minősége és eredete közötti szoros kapcsolatra tekintettel teljes körű tájékoztatás álljon a fogyasztók rendelkezésére a méz eredetéről. Bár úgy tűnhet, hogy az egyes országok felsorolásának a mézkeverékre való hivatkozással történő helyettesítése csökkentheti a gazdasági szereplők terheit, az intézkedés nem megfelelő annak biztosításához, hogy a méz eredetére vonatkozóan teljes körű információ álljon a fogyasztók rendelkezésére. Ezenkívül, mivel a méz származási országainak felsorolására vonatkozó kötelezettség – azon lehetőség nélkül, hogy az egyes országneveket a mézkeverékre való hivatkozással helyettesítsék – már több tagállamban is követelmény, ez a szabály félrevezethette a fogyasztókat és akadályozhatta a belső piac működését. Így annak a lehetőségnek a megszüntetése, hogy amennyiben a méz egynél több országból származik, ne sorolják fel a méz származási országát vagy országait, arányos megközelítés a kitűzött célok eléréséhez.

Ami a csökkentett cukortartalmú gyümölcsleveket illeti, az alkalmazott megközelítés értelmében egy új termékkategória került létrehozásra, a cukortartalom csökkentésére vonatkozó állítások tekintetében pedig a tápanyag-összetételre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[9] a cukortartalom csökkentésére vonatkozóan meghatározottal azonos cukortartalom-csökkentési szint (legalább 30 %) kerül

[9] Az Európai Parlament és a Tanács 1924/2006/EK rendelete (2006. december 20.) az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról (HL L 404., 2006.12.30., 9. o.).

meghatározásra a két jogi keret közötti koherencia biztosítása és a fogyasztók összezavarásának elkerülése érdekében, annak ellenére, hogy ezen új termékkategória esetében a „csökkentett cukortartalom” nem tápanyag-összetételre vonatkozó állítás, hanem önmagában a terméknév része. Ezenkívül a késztermékeknek rendelkezniük kell az összes egyéb olyan alapvető fizikai, kémiai, érzékszervi és tápértékkel kapcsolatos jellemzővel, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a fogyasztók minőségi terméket kapjanak.

Ami a dzsemeket illeti, a cukor mennyiségének megváltoztatásával járó megközelítések (azaz a cukor minimális mennyiségének csökkentése vagy a minimális cukormennyiség törlése) több hátránnyal jártak volna, mint előnnyel. A dzsemek esetében a megfelelő tartósításhoz, állaghoz és a szájban keltett érzethez szükséges minimális cukormennyiség küszöbértékének megváltoztatása következményekkel jár. Először is, technikai szempontból ez nagyon bonyolult, mivel olyan új, megfelelő szintet kell találni, ahol a dzsem a megfelelő típusú és mennyiségű pektinnel továbbra is zselésedik. Másodszor, ez jelentős gazdasági hatással és nem elhanyagolható környezeti hatással járna (azaz további élelmiszer-hulladék keletkezne, mivel a dzsemek eltarthatósága rövidebb, több vizet kell használni, mivel több pektin hozzáadása szükséges, emellett a további víztartalmat még el kellene párologtatni, a pasztőrözés pedig hosszabb időt venne igénybe, ami további energiafogyasztást tenne szükségessé). A cukortartalomra vonatkozó minimális küszöbérték csökkentése egyidejűleg megakadályozná az iparágat abban, hogy a tápanyag-összetételre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK rendelettel összhangban csökkentett cukortartalmú dzsemet forgalmazzon, mivel az ilyen típusú dzsemek előállítása technikailag már nem lenne lehetséges. Ezért a legmegfelelőbb megoldás az a megközelítés, amely szerint a „dzsem” és a „zselé” kereskedelmi megnevezést csak a jelenleg előírtnál magasabb minimális gyümölcstartalommal rendelkező termékek esetében lehet továbbra is használni. Ez a megközelítés nem akadályozza meg az iparágat abban sem, hogy a tápanyag-összetételre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK rendeletnek megfelelően csökkentett (legalább 30 %-kal alacsonyabb) cukortartalmú dzsemet forgalmazzon.

Lehetőség szerint – a dehidratált tartós tejek esetéhez hasonlóan – hivatkozni kell a nemzetközileg elfogadott szabványokra, elkerülendő az olyan aránytalan szabályok bevezetését, amelyek a nemzetközi szabványoknak ellentmondó helyzetbe hoznák a belső piacot.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A választott jogi eszköz az irányelv, mivel a meglévő jogszabályok irányelvekbe vannak foglalva, és nincs bizonyíték arra, hogy azokat közvetlenül alkalmazandó rendelettel kellene felváltani.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A felülvizsgálat előkészítéseként a Bizottság külső értékeléstámogató tanulmányt tett közzé a forgalmazási előírásokról (a továbbiakban: a tanulmány)[10] és bizottsági szolgálati

[10] Areté et al. (2020). Evaluation of marketing standards contained in the CMO Regulation, the ‘Breakfast Directives’ and CMO secondary legislation (A közös piacszervezésről szóló rendeletben, a „reggeli-irányelvekben” és a közös piacszervezéssel kapcsolatos másodlagos jogszabályokban foglalt forgalmazási előírások értékelése). Brüsszel: Európai Bizottság, https://doi.org/10.2762/475831

munkadokumentumot adott közre a forgalmazási előírások értékeléséről (a továbbiakban: az értékelés)[11]. Mindkét dokumentum lefedi a reggeli-irányelveket.

A tanulmányra építve az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy az uniós forgalmazási előírások általában véve hatékonyak voltak a kitűzött célok elérésében, anélkül, hogy jelentős nem kívánt/váratlan hatásokat okoztak volna. Ami a dzsemeket, zseléket és marmeládokat illeti, az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy a minimális cukortartalomra vonatkozó rendelkezéseknek és azon lehetőségnek köszönhetően, hogy a tagállamok e tekintetben eltéréseket alkalmazhatnak, kielégítő egyensúlyt sikerült elérni a termék eltarthatóságának biztosításához fűződő fogyasztói érdek, valamint a sajátos nemzeti jellemzők szem előtt tartásának és az egészségesebb étrendek (alacsonyabb szabad cukortartalmú dzsemek) előmozdítására vonatkozó szakpolitikai prioritások figyelembevételének szükségessége között. Az értékelés azt is megállapította, hogy az uniós forgalmazási előírások jelentős hozzáadott értéket képviselnek a nemzetközi és a magánszektorbeli forgalmazási előírásokhoz képest, mivel: i. kötelezőek, és a követelményeket az egész Unióban be kell tartani; ii. igazodnak az Unió sajátos működési és piaci helyzetéhez; és iii. számos termék esetében szigorúbb minőségi követelményeket írnak elő. Az értékelés ugyanakkor rámutatott, hogy egyes meglévő szabványok potenciálisan nem feleltek meg kellőképpen a technológiai változásoknak, a marketingstratégiáknak és a fogyasztói preferenciáknak. Ez volt a helyzet különösen a gyümölcslevek esetében, ahol az értékelés a következő problémát tárta fel: a 2012/12/EU irányelv kimondta, hogy a gyümölcslevekhez cukor hozzáadása már nem engedélyezett, és 2016. október 28. után a gyümölcslevek esetében többé nem használható az a megjegyzés, hogy „A gyümölcslevek 2015. április 28-tól kezdve nem tartalmaznak hozzáadott cukrot”, míg más gyümölcsalapú italoknál, köztük a nektároknál továbbra is használható a „hozzáadott cukrot nem tartalmaz” és a „csak természetes módon előforduló cukrokat tartalmaz” megjelölés, ami megzavarja a fogyasztókat, és tisztességtelen versenyt eredményez.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság 2019-ben elvégezte a forgalmazási előírások értékelését – ideértve a reggeli-irányelveket is, mivel azok forgalmazási előírásoknak minősülnek –, és ennek keretében nyilvános konzultációt is lefolytatott. Később, 2021. június 8. és augusztus 31. között a Bizottság az EUSurvey platformon keresztül nyilvános konzultációt folytatott a mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós forgalmazási előírások felülvizsgálatáról, beleértve a reggeli-irányelveket is, mivel azok forgalmazási előírásoknak minősülnek. A Bizottság emellett a Közös Kutatóközponttal (JRC) együttműködésben 2021. szeptember 9-én technikai munkaértekezletet tartott az élelmiszer-ellátási lánc kiválasztott szakértőivel, fogyasztói csoportokkal, nem kormányzati szervezetekkel és tudományos körökkel[12], 2021. szeptember 17. és október 14. között pedig célzott konzultáció keretében egyeztetett a tagállamokkal. A Bizottság kiegészítő konzultációkat és kétoldalú eszmecseréket is tartott a legfontosabb érdekelt felekkel e-mailben és ad hoc videótalálkozókon keresztül.

Ami a mézet illeti, az uniós méhészeti ágazat határozottan támogatja a származási hely feltüntetésére vonatkozó szigorúbb szabályokat és az egyes országok mézkeverékek esetében való feltüntetését. A mézimportőrök és -csomagolók hangsúlyozták, hogy egyenlő versenyfeltételekre és valamennyi tagállamban azonos szabályokra van szükség.

---

[11] Európai Bizottság (2020). A forgalmazási előírások értékelése. SWD(2020) 230 bizottsági szolgálati munkadokumentum.

[12] Russo, C. et al. (2022). Workshop on Marketing Standards: Benefits and costs of EU marketing standards for agri-food products (Munkaértekezlet a fogalmazási előírásokról: az agrár-élelmiszeripari termékekre vonatkozó uniós forgalmazási előírások előnyei és költségei). A JRC szakmai jelentése. Luxembourg: Európai Unió, https://doi.org/10.2760/635080

Ami a gyümölcsleveket illeti, a gyümölcsléipar támogatja a gyümölcslevek új kategóriájának létrehozását, amelynek esetében a természetes módon előforduló cukrokat annyiban kivonták, amennyiben ez más alapvető jellemzőket nem érint. Ezenkívül az ágazat érdeklődését fejezte ki aziránt, hogy a „gyümölcslé” termékmegnevezést akkor is használni lehessen, ha ahhoz más összetevőket és adalékanyagokat, például fűszereket, fűszernövényeket és rostokat is hozzáadnak. Ez azonban megváltoztatná a gyümölcslevek alapvető jellemzőit, miközben azok olyan termékek, ahol a lehetséges engedélyezett összetevők és anyagok listája korlátozott. Végezetül az ágazat azt is kérte, hogy a címkén fel lehessen tüntetni, hogy a gyümölcslevek hozzáadott cukrot nem tartalmaznak.

Ami a dzsemeket, zseléket és marmeládokat illeti, a fő gyártók fenn kívánják tartani a jelenlegi helyzetet a gyümölcs- és cukortartalom tekintetében, míg a gyümölcsbeszállítók támogatják e termékek gyümölcstartalmának növelését.

- **Hatásvizsgálat**

A Bizottság hatásvizsgálati jelentést készített a mezőgazdasági termékekre vonatkozó uniós forgalmazási előírások felülvizsgálatáról – beleértve a reggeli-irányelveket is, mivel azok forgalmazási előírásoknak minősülnek –, hogy a piac fejlődésére tekintettel aktualizálják a szabályokat, és biztosítsák a fenntartható termékek elterjedését és kínálatát[13]. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2022. szeptember 21-én fenntartásokkal ugyan, de kedvező véleményt adott a hatásvizsgálatról[14]. Az e javaslatban szereplő változtatások tekintetében a Szabályozói Ellenőrzési Testület kérte, hogy erősítsék meg a hatásvizsgálati jelentést a részletes vizsgálatokra kiválasztott előírások alternatíváinak értékelése és összehasonlítása, valamint a tervezett nyomonkövetési intézkedések tekintetében, amelyekkel a hatásvizsgálati jelentés megfelelő szakaszai foglalkoznak.

A méz tekintetében a következő megközelítéseket mérlegelték:

- az „EU-n kívüli” kifejezés felváltása a nem uniós származási országokkal;
- az „EU-n kívüli” kifejezés felváltása a származási földrajzi régióval;
- az összes származási ország (tagállamok és harmadik országok) kötelező feltüntetése;
- az összes származási ország (tagállamok és harmadik országok) kötelező feltüntetése, beleértve a százalékos arányt is.

Az előnyben részesített megközelítés jogbiztonságot teremt az uniós gyártók és mézimportőrök számára. A tagállamok és az érdekelt felek több alkalommal kiemelték, hogy javítani kell a fogyasztók tájékoztatását a kevert méz eredetével kapcsolatban. Mindent egybevetve a harmadik megközelítésre esett a választás, mivel az lehetővé tenné a származási országok pontos azonosítását, ezáltal kielégítve a fogyasztói igényt, ugyanakkor korlátozná az annak feltüntetésével kapcsolatos költséget és terheket, hogy pontosan milyen százalékban tartalmaznak a mézkeverékek mézet az egyes származási országokból, és összhangban állna az Unió nemzetközi kötelezettségeivel.

A csökkentett cukortartalmú gyümölcsleveket illetően a következő megközelítéseket vették figyelembe:

- I. alternatíva: bizonyos eljárások engedélyezése a gyümölcslé esetében a természetes módon előforduló cukrok csökkentése érdekében, és mivel a cukorszint a kötelező

[13] [A Kiadóhivatal tölti ki].

[14] [A Kiadóhivatal tölti ki].

szintek alá csökken, a sűrítményből készült gyümölcslevek esetében a minimális Brix-értéktől való eltérés beillesztése (feltéve, hogy a hozzáadott víz nem haladja meg a sűrítéshez kivont vizet).

- II. alternatíva: bizonyos eljárások vagy további összetevők engedélyezése a természetes módon előforduló cukor csökkentése érdekében, megőrizve ugyanakkor a késztermékek összes többi alapvető fizikai, kémiai, érzékszervi és tápértékkel kapcsolatos jellemzőjét (pl. tápanyagok, íz, a szájban keltett érzet), hogy ezáltal használni lehessen a gyümölcslével kapcsolatos termékelnevezéseket (sűrítményből készült gyümölcslé stb.).
- III. alternatíva: ugyanaz, mint a II. alternatíva esetében, azzal a további követelménnyel, hogy a tápanyag-összetételre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK rendelettel összhangban a cukortartalom csökkentésének legalább 30 %-osnak kell lennie egy hasonló termékhez képest.

Mindent egybevetve a harmadik alternatívára esett a választás, mivel ez a leghatékonyabb és legarányosabb annak biztosításához, hogy a fogyasztó megfelelő tájékoztatást kapjon a termékről, és hogy a termék jó minőségű legyen. A megközelítés egyértelmű jogi keretet hoz létre, és lehetővé teszi a kereskedelmi tervezhetőséget az ezen új terméket fejlesztő nagyobb szereplők és kkv-k számára egyaránt, továbbá megteremti a kutatás-fejlesztéssel kapcsolatos beruházások megtérülésének alapját. A tudomány kellően előrehaladott ahhoz, hogy lehetővé tegye a csökkentett cukortartalmú gyümölcslevek eredetiségének ellenőrzését. Emellett ez nem ró jelentős terhet a nemzeti ellenőrző hatóságokra. Mind a fogyasztók, mind az egészségügyi hatóságok részéről igény mutatkozik a feldolgozott termékek átalakítása, különösen az alacsonyabb szabad cukortartalmú termékek iránt. A megközelítés ezt az igényt elégíti ki. Tekintettel arra, hogy az élelmiszer-vállalkozók és a fogyasztók már minden termék esetében hozzászoktak a 30 %-os csökkentési küszöbértékhez a cukortartalommal kapcsolatos tápanyag-összetételre vonatkozó állítások tekintetében, koherensnek tűnik ugyanezen 30 %-os küszöb alkalmazása a csökkentett cukortartalmú gyümölcslevek esetében, a bármilyen, akár 30 % alatti csökkentett cukortartalom engedélyezése helyett.

Valamennyi megközelítés kedvező hatást gyakorol a gyümölcsléágazat egészére a beruházások megtérülésének biztosítéka tekintetében, legyen szó akár az Unión kívülről érkező jövőbeli behozatalról, akár az Unión belüli jövőbeli forgalmazásról, ami pedig kedvező gazdasági hatást gyakorol a gyártókra. Az előnyben részesített megközelítés több lehetőséget kínál a piaci szegmentáció tekintetében, lehetővé téve a késztermék minőségének jobb értékelését. Annak biztosítása, hogy a fogyasztók csökkentett cukortartalmú termékekhez (általánosan jobb tápértékprofilú csökkentett cukortartalmú gyümölcslevekhez) jussanak, hozzájárul ahhoz a célkitűzéshez, hogy a fogyasztók megalapozott döntéseket hozzanak, egészséges és fenntartható élelmiszereket választva. Ugyanez igaz annak biztosítására is, hogy a termékmegnevezések ne okozzanak zavart a fogyasztók körében, és ne vezessenek ahhoz, hogy olyan terméket választanak, amely nem felel meg elvárásaiknak. Az előnyben részesített megközelítés legalább 30 %-os cukortartalom-csökkentést ír elő. Az egészségügyi szempont hangsúlyozása még szembetűnőbb, mivel a cukortartalom-csökkentés mértéke legalább 30 % lenne, nem pedig bármilyen annál alacsonyabb érték. Ez a megközelítés azonban azzal a kockázattal jár, hogy kevesebb terméket értékesítenek a piacon ilyen alacsony cukortartalommal, szemben azokkal a megközelítésekkel, amelyek nem írnak elő legalább 30 %-os csökkentést. Ugyanakkor annak kötelező feltüntetésével, hogy a termék csökkentett cukortartalmú, a fogyasztók figyelmét szembetűnőbben felhívják a termék azon jellemzőjére, hogy csökkentett cukortartalmú. Nem várhatók közvetlen környezeti hatások, mivel a természetes módon előforduló cukrok csökkentésére alkalmazott eljárások egyike sem teszi

szükségessé a környezetre jelentős hatást gyakorló termékek használatát, illetve azok egyike sem különösen energiaigényes.

A dzsemek tekintetében a következő megközelítéseket mérlegelték:

- az összes cukortartalom előírt minimális mennyiségének teljes törlése;
- az összes cukortartalom előírt minimális mennyiségének csökkentése és például – a Franciaországban, Németországban és Hollandiában alkalmazotthoz hasonlóan – 55 %-ban vagy 50 %-ban történő megállapítása;
- az általános minimális gyümölcstartalom 450 g/1 000 g-ra való növelése (szemben a jelenlegi 350 g/1 000 grammal), amely mennyiség eddig az „extradzsem” és az „extrazselé” számára volt fenntartva, aminek következtében kisebb mennyiségű hozzáadott cukor szükséges e termékek minimális oldhatószárazanyag-tartalmának eléréséhez.

Mindent egybevetve a harmadik megközelítésre esett a választás, mivel ez a leghatékonyabb és legarányosabb annak biztosításához, hogy az e termékek oldhatószárazanyag-tartalmának eléréséhez szükséges hozzáadott cukor mennyisége a termék alapvető jellemzőinek (eltarthatóság, állag és a szájban keltett érzet) fenntartása mellett csökkenjen. Ez a megközelítés azt jelenti, hogy az „extradzsem” és az „extrazselé” esetében alkalmazott jelenlegi gyümölcstartalomszint lesz a „dzsem” és a „zselé” esetében alkalmazandó új gyümölcstartalom, míg az „extradzsem” és az „extrazselé” megnevezésű termékek esetében még magasabb gyümölcstartalom lesz alkalmazandó. Ez gazdaságilag észszerű választás, amely a keresletvezérelt piaci szegmentációval kapcsolatos megfontolásokon alapul mind a belső piac, mind a nemzetközi kereskedelem szempontjából, előmozdítva az egészségesebb, kevesebb szabad cukrot tartalmazó termékeket. Nem okoz további élelmiszer-pazarlást. Nem jelent új adminisztratív terhet, miközben fenntartja a *status quót* a tagállamok azon lehetősége tekintetében, hogy alkalmazkodjanak a hazai preferenciákhoz, és nemzeti jogszabályaikban csökkentsék a dzsemek és zselék minimális cukortartalmát.

Ez a megközelítés automatikusan csökkentené a termékek hozzáadottcukor-tartalmát. A megközelítés elméletileg növelheti a feldolgozók költségeit, de ez a becslések szerint marginális növekedést jelent, mivel az Unióban forgalmazott dzsemek túlnyomó többségének gyümölcstartalma már most is eléri vagy meghaladja a jelenleg az extradzsemek esetében előírt szintet. Az ágazatnak kellene némi költséggel számolnia ahhoz, hogy az összes címkét kiigazítsa a csomagoláshoz. Ezt a gazdasági hatást kezelni lehetne azzal, hogy az új szabályokat átmeneti időszakkal alkalmazzák. A dzsemek gyümölcstartalmának minden esetben az extradzsemek szintjére történő emelése csak azon gyártók költségeit és a termelésszervezését érintené, amelyek jelenleg nem állítanak elő extradzsemeket, mivel nekik termékeik esetében módosítaniuk kell a gyártást, hogy a „dzsem” megnevezés további használata érdekében növeljék a gyümölcstartalmat. A gazdasági hatás ezért meglehetősen korlátozott lenne. Ami a társadalmi hatást illeti, ez a megközelítés a dzsemekben lévő szabad cukor szintjét és az elfogyasztott teljes gyümölcs mennyiségét kívánja befolyásolni, a felhasználhatósági időtartamot azonban nem, mivel a minimális összes cukortartalom változatlan marad. Nem szűnne meg az a lehetőség sem, hogy a tagállamok alacsonyabb minimális cukortartalmat engedélyezhessenek, és nem akadályozná meg a (legalább 30 %-kal) csökkentett cukortartalmú dzsemek forgalmazását a tápanyag-összetételre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006/EK rendeletnek megfelelően. Azonos adagot tekintve ez a változás a dzsemek teljes gyümölcstartalmának növekedéséhez és a szabad cukrok alacsonyabb beviteléhez vezetne. Ez az alternatíva elsősorban azzal a hatással járna, hogy az

uniós piacon többé nem lennének alacsonyabb teljes gyümölcstartalmú, dzsemként címkézett termékek, a fogyasztókra nézve pedig általánosan emelkedne a szint, ami jobb minőséget biztosítana a fogyasztók számára. Közvetlen környezeti hatás nem várható. Ha felmerül hatás, az az lehet, hogy megnő a frissen történő fogyasztásra vonatkozó forgalmazási előírásoknak meg nem felelő gyümölcsök felvevőpiaca, és ebben az értelemben pozitív hatással lehet az élelmiszer-pazarlásra. Ezt a pozitív hatást azonban nehéz számszerűsíteni, mivel ez az egyes gyümölcsfajtáktól és az Unió egyes termelési régióitól függ.

A négy irányelv módosítására irányuló javaslat várhatóan nem jár közvetlen környezeti hatással. Ezért nincsenek olyan azonosított problémák, amelyek jelentősen károsítanák a környezetet, és nem merül fel inkoherencia az európai klímarendelet[15] vonatkozásában.

Az előnyben részesített megközelítések a megítélés szerint hozzájárulnak a következő fenntartható fejlődési célok[16] eléréséhez:

– 2. fenntartható fejlődési cél: Az éhezés megszüntetése, az élelmezésbiztonság és a jobb táplálkozás megteremtése, valamint a fenntartható mezőgazdaság előmozdítása (2.4. 2030-ig olyan fenntartható élelmiszer-termelési rendszerek létrehozásának biztosítása és reziliens mezőgazdasági gyakorlatok alkalmazása, amelyek növelik a termelékenységet és a termelési volument, segítenek az ökoszisztémák fenntartásában, erősítik az éghajlatváltozással, szélsőséges időjárással, aszállyal, árvizekkel és egyéb katasztrófákkal kapcsolatos alkalmazkodási képességet, valamint fokozatosan javítják a föld és a talaj minőségét).

– 3. fenntartható fejlődési cél: Az egészséges élet biztosítása és a jóllét előmozdítása minden korosztály valamennyi tagja számára (3.4. 2030-ig a nem fertőző betegségek okozta korai halálozás egyharmadával történő csökkentése megelőzés és kezelés révén, valamint a mentális egészség és jóllét elősegítése).

– 8. fenntartható fejlődési cél: Tartós, befogadó és fenntartható gazdasági növekedés, teljes és termelékeny foglalkoztatás és méltányos munka előmozdítása mindenki számára (8.2. A gazdasági termelékenység magasabb szintjének elérése diverzifikáción, technológiai korszerűsítésen és innováción keresztül, többek között a magas hozzáadott értéket képviselő és munkaerő-igényes ágazatokra való összpontosítás révén).

– 12. fenntartható fejlődési cél: Fenntartható fogyasztási és termelési módok kialakítása (12.8. 2030-ig annak biztosítása, hogy az emberek mindenhol megfelelő információkkal és ismeretekkel rendelkezzenek a fenntartható fejlődésről és a természettel harmóniában álló életmódról).

A javaslat a méz, a gyümölcslevek és a dzsemek fogalommeghatározásaival és elnevezéseivel kapcsolatos szabályokat, az összetételükre vonatkozó közös szabályokat és a címkézésükre vonatkozó követelményeket érinti. Nem szándékozik változtatni az ipar vagy a hatóságok által az érintett termékek gyártása vagy minőségének ellenőrzése céljából bevezetett vagy

[15] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

[16] https://undocs.org/A/RES/71/313

bevezetni tervezett automatizálási folyamatokon. Ebben az értelemben nem várható hatás az „alapértelmezés szerint digitális” elv[17] tekintetében.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az értékelés során megállapítást nyert, hogy a mézre, a dzsemekre, a zselékre és marmeládokra, a gyümölcslevekre és egyes hasonló termékekre, valamint a dehidratált tartós tejekre vonatkozó szabályok egyszerűsítésének lehetősége korlátozott, tekintettel az uniós forgalmazási előírásoknak való megfelelés viszonylag alacsony költségeire, valamint arra, hogy a megkérdezett érdekelt felek (vállalkozók és illetékes hatóságok) nem azonosítottak olyan átfedéseket/felesleges rendelkezéseket, amelyek szükségtelen költségekhez vezethetnek. Erre tekintettel a szakpolitika végrehajtásához kapcsolódóan nem várható hatékonyságnövekedés vagy egyszerűsítés.

- **Alapjogok**

A felülvizsgálat tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogokat (51. és 52. cikk); az uniós forgalmazási előírások hatékony rendszere, beleértve a reggeli-irányelveket is, hozzá fog járulni különösen ahhoz, hogy az érdekelt felek egyenlő versenyfeltételek mellett folytathassanak üzleti tevékenységet a belső piacon (16. cikk), miközben védik a fogyasztók érdekeit és hozzájárulnak elvárásaik kielégítéséhez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

E felülvizsgálatokhoz nincs szükség végrehajtási tervre, mivel a tagállamok nagy tapasztalattal rendelkeznek a négy érintett reggeli-irányelv végrehajtása terén, és a javasolt felülvizsgálatok hatóköre nagyon technikai jellegű.

A négy érintett reggeli-irányelv főbb kiigazításainak hatását a következőképpen értékelik:

A mézkeverékek részletes eredetmegjelölésének az uniós mézpiacra gyakorolt hatását annak nyomon követésével fogják értékelni, hogy miként alakul a különböző származási jelzéssel ellátott mézek értékesítése. Ezek az információk nem állnak szisztematikusan rendelkezésre. Reprezentatív piackutatásra lesz szükség. Ideális esetben a Bizottság ezt a felmérést az egyes tagállamoktól származó információkra fogja alapozni.

A 2001/112/EK irányelvben bevezetendő új termékkategória létrehozásának hatását piaci jelentések és Euromonitor-adatok felhasználásával fogják értékelni, nyomon követve, miként alakul középtávon a csökkentett cukortartalmú gyümölcslevek uniós értékesítése és piaci részesedése, és ezáltal felmérve a csökkentett cukortartalmú gyümölcslevek elterjedését és a fogyasztói érdeklődést.

A dzsemek és a zselék összetétele felülvizsgálatának hatását úgy értékelik, hogy rendszeres időközönként áttekintik az irányelv hatálya alá tartozó dzsemek és egyéb termékek értékesítési szintjét, összevetve egyéb kenhető termékekkel vagy más gyümölcsalapú termékekkel, emellett kiterjesztik a meglévő felmérések – például az Eurostat gyümölcs- és

[17] A Bizottság közleménye: Digitális iránytű 2030-ig: a digitális évtized megvalósításának európai módja, COM(2021) 118 final.

zöldségfogyasztásról szóló felmérése, valamint a nemzeti táplálkozási felmérések – hatókörét egyéb gyümölcstartalmú termékekre, értékelve a dzsemek és zselék uniós fogyasztásának szintjét.

Ezen túlmenően a Bizottság fel fogja használni a forgalmazási előírások általános végrehajtásának nyomon követésére szolgáló meglévő csatornákat annak érdekében, hogy információkat és adatokat gyűjtsön arról, hogy miként hajtják végre a piaci szereplők a piacon a reggeli-irányelvek javasolt felülvizsgálatát, milyennek érzékelik azokat a fogyasztók, hogyan ellenőrzik a hatóságok, és milyen általános hozzáadott értéket képviselnek. Ez magában foglalja az előírásokkal kapcsolatos rendszeres, célzott megbeszéléseket a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezésével foglalkozó szakértői csoportban a tagállami hatóságok küldötteivel, valamint a civil párbeszéddel foglalkozó csoportban az érdekelt felekkel. Ezt követően az információkat másokkal együtt felhasználják ahhoz a tanulmányhoz, amelyet a Bizottság középtávon tervez elvégezni a forgalmazási előírások (köztük a reggeli-irányelvek) működéséről és a piac működéséhez való hozzájárulásukról.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Ez a javaslat nem igényel semmilyen magyarázó dokumentumot az átültetéshez, mivel kellően megáll önmagában.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A 2001/110/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a címkén jelezni kell azon származási országot vagy országokat, ahol a mézet begyűjtötték, továbbá úgy rendelkezik, hogy amennyiben a méz több tagállamból vagy harmadik országból származik, a származási országok kötelező feltüntetését – az esetnek megfelelően – az alábbi elnevezések egyikével lehet helyettesíteni: „EU-országokból származó mézkeverék”, „EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”, „EU-országokból és EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”. „A termelőtől a fogyasztóig” stratégia azon célkitűzésének fényében, hogy erősíteni kell a fogyasztókat a megalapozott döntések meghozatalában, többek között az élelmiszerek származását illetően, valamint annak érdekében, hogy a címkézési szabályok harmonizációja révén Unió-szerte meg lehessen őrizni a belső piac hatékony működését, helyénvaló felülvizsgálni a méz származási helyének jelölésére vonatkozó szabályokat, és rendelkezni arról, hogy a származási országot vagy országokat fel kell tüntetni a csomagoláson. Tekintettel az egyetlen adag mézet tartalmazó kiszerelések (reggeliző csomagok) kis méretére és az ebből eredő technikai nehézségekre, amennyiben a méz egynél több országból származik, helyénvaló az említett a csomagokat mentesíteni a minden egyes származási ország felsorolására vonatkozó kötelezettség alól.

2012-ben a 2012/12/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosította a 2001/112/EK irányelvet, hogy az tükrözze az olyan engedélyezett összetevőkre – például cukrok hozzáadására – vonatkozó új szabályokat, amelyek már nem engedélyezettek a gyümölcslevekben. Tekintettel a gyümölcslevek összetételével kapcsolatos követelmények e változására, a gyümölcsléipar számára egyetlen évig engedélyezték egy olyan megjegyzés alkalmazását, amely jelzi, hogy a gyümölcslevek nem tartalmaznak hozzáadott cukrot, ezáltal tájékoztatva a fogyasztókat, és lehetővé téve számukra, hogy azonnal egyértelmű különbséget tegyenek a gyümölcslevek és más hasonló termékek között a cukrok termékekhez való hozzáadása tekintetében. Ez a rövid idő nem bizonyult elegendőnek ahhoz, hogy a társadalom tájékoztatást kapjon arról, hogy az engedélyezett összetevőkre vonatkozó új szabályok értelmében a gyümölcslevekben már nem engedélyezett a cukor hozzáadása. Következésképpen egyes fogyasztók és egészségügyi szakemberek számára még mindig nem egyértelmű, hogy a gyümölcslevek – a gyümölcsnektárokkal ellentétben – nem tartalmazhatnak hozzáadott cukrot.

A 2001/112/EK irányelv I. mellékletének II. része 2. pontjának ötödik franciabekezdésével összhangban viszont a hozzáadott cukrot vagy édesítőszert nem tartalmazó gyümölcsnektárokon feltüntethető a „hozzáadott cukor nélkül” vagy a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás, annak egyidejű feltüntetésével, hogy „természetes módon előforduló cukrokat tartalmaz”. Ez, valamint az a tény, hogy a gyümölcsleveken nem szerepelhet a cukorral kapcsolatos, tápanyag-összetételre vonatkozó állítás, sem pedig a „természetes módon előforduló cukrokat tartalmaz” megjelölés, félrevezethette a fogyasztókat, mivel kutatások kimutatták, hogy az azonos vagy nagyon hasonló tápanyag-összetételű termékek közül előnyben részesítik azokat, amelyeken tápanyag-összetételre vonatkozó állítások szerepelnek.

Ezért – különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók egyre inkább tudatában vannak a cukorfogyasztással kapcsolatos egészségügyi problémáknak – helyénvaló felülvizsgálni a gyümölcslevek esetében a cukorral kapcsolatos állítások használatára vonatkozó szabályokat, hogy ezáltal a fogyasztók megalapozott döntéseket hozhassanak. Ezért helyénvaló újra bevezetni – időbeli korlátozás nélkül – annak lehetőségét, hogy az ágazat használja azt a megjelölést, amely szerint a gyümölcslevek nem tartalmaznak hozzáadott cukrot.

A technikai fejlődés eredményeként új feldolgozási technikákat fejlesztettek ki vagy fejlesztenek a gyümölcslevekben és a sűrítményből készült gyümölcslevekben természetes módon előforduló cukrok kivonásához, az alacsonyabb cukortartalmú termékek iránti növekvő fogyasztói kereslet kielégítése érdekében. Bár az ilyen termékek – amennyiben megfelelnek az összes vonatkozó jogszabálynak – forgalmazhatók az Unióban, adott esetben nem viselhetik a „gyümölcslé” vagy „sűrítményből készült gyümölcslé” termékmegnevezést, mivel előállításukhoz a 2001/112/EK irányelv I. melléklete II. részének 3. pontjában engedélyezettektől eltérő eljárást alkalmaztak, és összes cukortartalmuk (Brix-érték) alacsonyabb a gyümölcsből kivont gyümölcslé Brix-értékénél.

Mivel az ilyen termékek egyre inkább elérhetővé válnak az uniós piacon, a belső piacon történő forgalomba hozataluk megkönnyítése érdekében – figyelembe véve, hogy a gyümölcslevekben lévő cukrok mennyiségének csökkentése érdekében ösztönözni kell a termékek átalakítását – helyénvaló új termékkategóriát létrehozni azon gyümölcslevek számára, amelyekből a természetes módon előforduló cukrokat részben kivonták, megőrizve ugyanakkor az összes egyéb alapvető fizikai, kémiai, érzékszervi és tápértékkel kapcsolatos jellemzőt. Ezeknek a termékeknek a „csökkentett cukortartalmú gyümölcslé” vagy a „sűrítményből készült, csökkentett cukortartalmú gyümölcslé” termékmegnevezést kell viselniük, és a gyümölcsből kivont gyümölcslé Brix-értékénél alacsonyabb Brix-értékkel kell rendelkezniük. Helyénvaló továbbá szabályokat megállapítani e termékek engedélyezett összetevőire, valamint az engedélyezett kezelési módokra és anyagokra vonatkozóan. A technikai fejlődés eredményeként várhatóan új feldolgozási technikák kerülnek kifejlesztésre. A 2001/112/EK irányelv 7. és 7a. cikke értelmében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el többek között az irányelv I. melléklete II. részének 3. pontjában meghatározott engedélyezett eljárások meghatározása céljából annak érdekében, hogy azok igazodjanak a vonatkozó nemzetközi szabványokban bekövetkezett változásokhoz és a műszaki fejlődéshez, különösen a gyümölcslevek cukortartalmának csökkentése tekintetében.

A 2001/112/EK irányelv I. mellékletével összhangban a gyümölcsnektárok tartalmazhatnak hozzáadott cukrot és/vagy mézet. A gyümölcstermelés és -forgalmazás támogatása, valamint a nektárok minimális minőségének javítása érdekében lejjebb kell szállítani az természetes állapotukban alacsony savtartalmú és ízletes gyümölcsnektárokhoz hozzáadható cukrok és/vagy méz arányát.

A 2001/112/EK irányelv I. melléklete II. részének 3. pontja a gyümölcslevek és egyes hasonló termékek esetében engedélyezett eljárásokat és anyagokat szabályozza. A napraforgómagból származó fehérjét egyre inkább használják közvetlen emberi fogyasztásra, és bebizonyosodott, hogy hatékony eszköz a gyümölcslevek derítésére. E további előrelépés figyelembevétele érdekében a napraforgómagból származó fehérjéket fel kell venni az engedélyezett eljárások és anyagok jegyzékébe.

A kókuszdióból kivont gyümölcslevet egyre inkább forgalmazzák és fogyasztják az Unióban. A 2001/112/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően a termék előírt elnevezése „kókuszlé”. A Codex Alimentarius Bizottság által a 2005. július 4. és 9. között tartott 28. ülésén elfogadott, a gyümölcslevekre és gyümölcsnektárokra vonatkozó általános Codex-szabványban (Codex Stan 247-2005) tükröződő nemzetközi szabvány azonban jelzi, hogy a „kókuszvíz” elnevezés a „kókuszlé” szinonimája, amelyet közvetlenül a kókuszdióból nyernek ki a kókuszhús kipréselése nélkül. Ezért annak érdekében, hogy a 2001/112/EK tanácsi irányelv összhangba kerüljön az említett nemzetközi szabvánnyal, helyénvaló kiegészíteni a III. mellékletet a külön „kókuszvíz” megnevezéssel. Ez a külön megnevezés a megfelelő hivatalos nyelveken is használható. Továbbá mivel a kókuszlé a sűrített kókuszlé ivóvízzel történő hígítása útján is előállítható, helyénvaló az említett irányelv V. mellékletében meghatározni e termék minimális Brix-értékét.

A 2001/113/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése előírja a cukortartalom címkén történő kötelező feltüntetését, kivéve, ha a címkén szerepel a cukrokra vonatkozó tápértékjelölés. Ez a követelmény túlmutat az élelmiszerek tápértékjelöléséről szóló, 1990. szeptember 24-i 90/496/EGK tanácsi irányelvben megállapított szabályokon, amelyek értelmében az előrecsomagolt élelmiszerek esetében a tápértékre vonatkozó információk feltüntetése önkéntes volt, kivéve tápértékjelölés megléte esetén, és amennyiben a tápanyag-összetételre vonatkozó állítás a cukrokra vonatkozott, annak tartalmaznia kellett a cukor mennyiségét. A 90/496/EGK irányelvet a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezte és felváltotta. Az 1169/2011/EU rendelet értelmében a csomagoláson immár kötelezően fel kell tüntetni a tápértékre vonatkozó információkat. Ezért a 2001/113/EK irányelvben már nincs szükség a cukor címkézésével kapcsolatos külön rendelkezésre, amelyet helyénvaló törölni.

A 2001/113/EK irányelv I. mellékletének I. része meghatározza a dzsem, a zselé, az extradzsem vagy az extrazselé előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. Az „extradzsem” és az „extrazselé” kifejezések használata azon termékek számára van fenntartva, amelyek a „dzsemhez” és a „zseléhez” képest nagyobb mennyiségű gyümölcsöt tartalmaznak. Ugyanezen irányelv I. mellékletének II. része meghatározza e termékek minimális oldhatószárazanyag-tartalmát (azaz a gyümölcsben természetes módon előforduló vagy hozzáadott cukrok mennyiségét), és a gyümölcsdzsemek, zselék és marmeládok, valamint a cukrozott gesztenyekrém előállítása terén meglévő nemzeti hagyományok figyelembevétele érdekében lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy alacsonyabb minimális oldhatószárazanyag-tartalmat engedélyezzenek.

Amennyiben a dzsemek és zselék előállításához felhasznált gyümölcs mennyiségét növelik, csökkenteni kell a termékek minimális oldhatószárazanyag-tartalmának eléréséhez szükséges hozzáadott cukor mennyiségét. A magasabb gyümölcstartalmú dzsemek előállításának ösztönzése és ezáltal a gyümölcspiac támogatása érdekében, továbbá figyelembe véve a szabad cukortartalom – azaz mind a hozzáadott cukor, mind a gyümölcslében természetes módon jelen lévő cukrok – csökkentésének szükségességét, növelni kell a 2001/113/EK irányelv I. mellékletében meghatározott, a dzsem és az extradzsem előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. A magasabb gyümölcstartalmú dzsemek előállításának ösztönzése és ezáltal a gyümölcspiac támogatása érdekében növelni kell a

2001/113/EK irányelv I. mellékletében meghatározott, a zselé és az extrazselé előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. Hasonlóképpen, annak elősegítése érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottabban választhassanak egészséges élelmiszereket, helyénvaló engedélyezni a 2001/113/EK irányelv I. mellékletének I. részében meghatározott fenntartott nevek használatát azon termékek esetében, amelyek oldhatószárazanyag-tartalma kevesebb mint 60 %, de a csökkentett cukortartalom tekintetében megfelelnek az 1924/2006/EK rendelet mellékletében meghatározott, a tápanyag-összetételre vonatkozó „csökkentett cukortartalom” állítás feltételeinek.

A 2001/113/EK irányelv I. melléklete a „marmelád” kifejezést adott citrusfélék keverékére korlátozza. Ugyanakkor több uniós nyelven – miközben a kereskedelemben a 2001/113/EK irányelv I. mellékletében meghatározott előírt neveket használják az ott megjelölt termékek megnevezésére – a társadalom egésze egymás megfelelőjeként használja a „marmelád” és a „dzsem” kifejezéseket a citrusféléktől eltérő gyümölcsökből készült lekvárokra. E gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a „marmelád” kifejezés használatát a „dzsem” terméknévre. A fogyasztók összezavarodásának elkerülése érdekében az Unió egész területén a „citrusmarmelád” kifejezést kell használni az eddig „marmeládként” meghatározott termékre, megkülönböztetve ezáltal a két termékkategóriát. Ez összhangban áll a Codex Alimentarius Bizottság 2009. június 29. és július 4. között tartott 32. ülésén elfogadott, a dzsemekre, a zselékre és a marmeládokra vonatkozó általános Codex-szabványban (Codex Stan 296-2009) tükröződő nemzetközi szabvánnyal is, amely különbséget tesz a citrusmarmelád és a nem citrusokból készült marmelád között. Ezért helyénvaló ennek megfelelően felülvizsgálni a 2001/113/EK irányelvet a „marmelád” terméknév tekintetében.

A 2001/113/EK irányelv II. melléklete felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó termékek előállításához felhasználható kiegészítő összetevőket. A citrusgyümölcslé savanyítószerként használható a más gyümölcstípusokból készült dzsemben, extradzsemben, zselében és extrazselében. A nem sűrítményből készült gyümölcslevekhez képest a sűrített citrusgyümölcslé kisebb térfogatú és kisebb tömegű a szállításhoz, stabilabb, hosszabb ideig eltartható, és nem igényel akkora energiafogyasztást a kész dzsem vagy zselé gyártása során a víztartalom elpárologtatásához. A dzsem-, extradzsem-, zselé- és extrazselégyártásban történő felhasználása ezért fenntarthatóbb, mint a friss citrusgyümölcsléé. Ezért helyénvaló felvenni a sűrített citrusgyümölcslevet a 2001/113/EK irányelv II. mellékletében meghatározott kiegészítő összetevők listájára.

A 2001/114/EK irányelv I. mellékletének 3. pontja felsorolja a részben vagy teljesen dehidratált tartós tejek esetében engedélyezett kezeléseket. A fogyasztók változó igényeinek kielégítése érdekében engedélyezni kell a laktózmentes dehidratált tejtermékek előállítására szolgáló kezelést. Továbbá az említett irányelv II. mellékletében az angol „evaporated milk” különleges elnevezést össze kell hangolni a sűrített tejre vonatkozó Codex-szabványban (Codex Stan 281-1971) meghatározott nemzetközi szabványokkal.

A 2001/110/EK, a 2001/112/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv hatályon kívül helyezett aktusokra vonatkozó hivatkozásokat tartalmaz. Az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet az 1169/2011/EU rendelet helyezte hatályon kívül és váltotta fel. Az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/107/EGK tanácsi irányelvet, valamint a színezékeken és édesítőszereken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 1995. február 20-i 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet helyezte

hatályon kívül és váltotta fel. Ezért az említett hivatkozásokat az 1169/2011/EU rendelet és az 1333/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseire való hivatkozásokkal kell felváltani.

Célszerű egy 18 hónapos átültetési időszakot megállapítani annak érdekében, hogy a tagállamok elfogadhassák az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Annak érdekében, hogy a piaci szereplőknek elegendő idejük legyen az új követelményekhez való alkalmazkodásra, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket csak az ezen irányelv hatálybalépését követő 24 hónap elteltével kell alkalmazni.

Megfelelő átmeneti intézkedéseket kell hozni azon gazdasági szereplők érdekeinek figyelembevétele érdekében, akik az ezen irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések hatálybalépését megelőzően alkalmazandó követelményekkel összhangban hozzák forgalomba és címkézik termékeiket. Ezért ennek az irányelvnek rendelkeznie kell arról, hogy e termékeket az átültetési időszak végét követően korlátozott ideig továbbra is forgalmazni lehessen.

2023/0105 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv, a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló 2001/112/EK tanácsi irányelv, az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről szóló 2001/113/EK tanácsi irányelv, valamint az egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről szóló 2001/114/EK tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményben meghatározott célkitűzésekkel összhangban a Bizottság elfogadta „A »termelőtől a fogyasztóig stratégia« a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményt (a továbbiakban: „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia), amelyben intézkedéseket jelentett be az egészségesebb és fenntarthatóbb uniós élelmiszerrendszer érdekében. Ezen intézkedések között a Bizottság törekszik arra, hogy ösztönözze a magas cukortartalmú élelmiszertermékek átalakítását, és megkönnyítse az egészséges és fenntartható étrendre való áttérést. Ezenkívül annak érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottan választhassanak egészséges és fenntartható élelmiszereket, a Bizottság előirányozta a származásra vagy eredetre utaló kötelező jelölések bizonyos termékekre történő esetleges kiterjesztését, az egységes piacra gyakorolt hatások teljes körű figyelembevétele mellett.

(2) A 2001/110/EK tanácsi irányelv[3] meghatározásokat, elnevezéseket és közös szabályokat állapít meg a méz összetételére és címkézésére vonatkozóan.

(3) Tekintettel a méz minősége és eredete közötti szoros kapcsolatra, valamint arra, hogy nem szabad megtéveszteni a fogyasztót a termék minőségével kapcsolatban, a 2001/110/EK irányelv szabályokat állapít meg azon származási ország címkén való feltüntetésére vonatkozóan, ahol a mézet begyűjtötték. Az irányelv 2. cikkének (4)

1 HL C […]., […]., […]. o.
2 HL C […]., […]., […]. o.
3 A Tanács 2001/110/EK irányelve (2001. december 20.) a mézről (HL L 10., 2002.1.12., 47. o.).

bekezdése előírja, hogy a címkén jelezni kell azon származási országot vagy országokat, ahol a mézet begyűjtötték, továbbá úgy rendelkezik, hogy amennyiben a méz több tagállamból vagy harmadik országból származik, a származási országok kötelező feltüntetését – az esetnek megfelelően – az alábbi elnevezések egyikével lehet helyettesíteni: „EU-országokból származó mézkeverék”, „EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”, „EU-országokból és EU-n kívüli országokból származó mézkeverék”. A tagállamok által ezen az alapon elfogadott eltérő szabályok félrevezethették a fogyasztókat, és akadályozhatták a belső piac működését. „A termelőtől a fogyasztóig” stratégia azon célkitűzésének fényében, hogy erősíteni kell a fogyasztókat a megalapozott döntések meghozatalában, többek között az élelmiszerek származását illetően, valamint annak érdekében, hogy a címkézési szabályok harmonizációja révén Unió-szerte meg lehessen őrizni a belső piac hatékony működését, helyénvaló felülvizsgálni a méz származási helyének jelölésére vonatkozó szabályokat, és rendelkezni arról, hogy a származási országot vagy országokat fel kell tüntetni a csomagoláson. Tekintettel az egyetlen adag mézet tartalmazó kiszerelések (reggelizős csomagok) kis méretére és az ebből eredő technikai nehézségekre, amennyiben a méz egynél több országból származik, helyénvaló az említett csomagokat mentesíteni a minden egyes származási ország felsorolására vonatkozó kötelezettség alól.

(4) A 2001/112/EK tanácsi irányelv[4] alapvető követelményeket állapít meg a gyümölcslevek és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékek előállítására, összetételére és címkézésére vonatkozóan a fogyasztói érdekek védelme és az érintett termékek Unión belüli szabad mozgásának előmozdítása céljából.

(5) 2012-ben a 2012/12/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[5] módosította a 2001/112/EK irányelvet, hogy az tükrözze az engedélyezett összetevőkre vonatkozó új szabályokat, például a cukrok hozzáadására vonatkozóakat, amelyek már nem engedélyezettek a gyümölcslevekben. Tekintettel a gyümölcslevek összetételével kapcsolatos követelmények e változására, a gyümölcsléipar számára egyetlen évig engedélyezték egy olyan megjegyzés alkalmazását, amely jelzi, hogy a gyümölcslevek nem tartalmaznak hozzáadott cukrot, ezáltal tájékoztatva a fogyasztókat, és lehetővé téve számukra, hogy azonnal egyértelmű különbséget tegyenek a gyümölcslevek és más hasonló termékek között a cukrok termékekhez való hozzáadása tekintetében. Ez a rövid idő nem bizonyult elegendőnek ahhoz, hogy a társadalom tájékoztatást kapjon arról, hogy az engedélyezett összetevőkre vonatkozó új szabályok értelmében a gyümölcslevekben már nem engedélyezett a cukor hozzáadása. Ennek következtében egyes fogyasztók és egészségügyi szakemberek számára még mindig nem egyértelmű, hogy a gyümölcslevek – a gyümölcsnektárokkal ellentétben – nem tartalmazhatnak hozzáadott cukrot.

(6) A 2001/112/EK irányelv I. mellékletének II. része 2. pontjának ötödik franciabekezdésével összhangban viszont a hozzáadott cukrot vagy édesítőszert nem tartalmazó gyümölcsnektárokon feltüntethető a „hozzáadott cukor nélkül” vagy a fogyasztó számára vélhetően ugyanezzel a jelentéssel bíró bármely állítás, annak egyidejű feltüntetésével, hogy „természetes módon előforduló cukrokat tartalmaz”, az

[4] A Tanács 2001/112/EK irányelve (2001. december 20.) a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről (HL L 10., 2002.1.12., 58. o.).

[5] Az Európai Parlament és a Tanács 2012/12/EU irányelve (2012. április 19.) a 2001/112/EK tanácsi irányelvnek a gyümölcslevek és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékek tekintetében történő módosításáról (HL L 115., 2012.4.27., 1. o.).

1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[6] mellékletében felsoroltaknak megfelelően. Ez, valamint az a tény, hogy a gyümölcsleveken nem szerepelhet a cukorral kapcsolatos, tápanyag-összetételre vonatkozó állítás, sem pedig a „természetes módon előforduló cukrokat tartalmaz” megjelölés, félrevezethette a fogyasztókat, mivel kutatások kimutatták, hogy az azonos vagy nagyon hasonló tápanyag-összetételű termékek közül előnyben részesítik azokat, amelyeken tápanyag-összetételre vonatkozó állítások szerepelnek.

(7) Ezért – különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók egyre inkább tudatában vannak a cukorfogyasztással kapcsolatos egészségügyi problémáknak – helyénvaló felülvizsgálni a gyümölcslevek esetében a cukorral kapcsolatos állítások használatára vonatkozó szabályokat, hogy ezáltal a fogyasztók megalapozott döntéseket hozhassanak. Ezért helyénvaló újra bevezetni – időbeli korlátozás nélkül – annak lehetőségét, hogy az ágazat használja azt a megjelölést, amely szerint a gyümölcslevek nem tartalmaznak hozzáadott cukrot.

(8) A technikai fejlődés eredményeként új feldolgozási technikákat fejlesztettek ki vagy fejlesztenek a gyümölcslevekben és a sűrítményből készült gyümölcslevekben természetes módon előforduló cukrok egészének vagy egy részének kivonásához, az alacsonyabb cukortartalmú termékek iránti növekvő fogyasztói kereslet kielégítése érdekében. Az ilyen termékek forgalomba hozhatók az Unióban, amennyiben megfelelnek az összes vonatkozó jogszabálynak. Ezeket a termékeket azonban olyan eljárás alkalmazásával állítják elő, amely nem tartozik a 2001/112/EK irányelv I. melléklete II. részének 3. pontjában engedélyezett eljárások közé, összes cukortartalmuk pedig, amely vizes oldatok esetében Brix-értékként ismert, alacsonyabb a gyümölcsből kivont gyümölcslé Brix-értékénél. Ennek következtében nem viselhetik a „gyümölcslé” vagy „sűrítményből készült gyümölcslé” termékmegnevezést.

(9) Ezek a termékek egyre inkább elérhetővé válnak az uniós piacon. E termékek belső piacon történő forgalomba hozatalának megkönnyítése érdekében – figyelembe véve azt is, hogy a gyümölcslevekben lévő cukrok mennyiségének csökkentése érdekében ösztönözni kell a termékek összetételének megváltoztatását – új termékkategóriát kell létrehozni azon gyümölcslevek számára, amelyekből a természetes módon előforduló cukrokat részben vagy teljes egészében kivonták, megőrizve ugyanakkor az összes egyéb alapvető fizikai, kémiai, érzékszervi és tápértékkel kapcsolatos jellemzőt. Ezeknek a termékeknek a „csökkentett cukortartalmú gyümölcslé” vagy a „sűrítményből készült, csökkentett cukortartalmú gyümölcslé” termékmegnevezést kell viselniük, és a gyümölcsből kivont gyümölcslé Brix-értékénél alacsonyabb Brix-értékkel kell rendelkezniük. Az 1924/2006/EK rendelettel való összhang biztosítása érdekében a cukortartalomnak a gyümölcsléhez és a sűrítményből készült gyümölcslevekhez képest legalább 30 %-kal alacsonyabbnak kell lennie. Ezért helyénvaló felvenni ezt az új termékkategóriát a 2001/112/EK irányelv I. mellékletének I. részébe, továbbá megállapítani az e termékek engedélyezett összetevőire, valamint az engedélyezett eljárásokra és anyagokra vonatkozó szabályokat.

(10) A 2001/112/EK irányelv I. mellékletével összhangban a gyümölcsnektárok tartalmazhatnak hozzáadott cukrot és/vagy mézet. A gyümölcstermelés és -forgalmazás támogatása érdekében, valamint figyelembe véve, hogy a

[6] Az Európai Parlament és a Tanács 1924/2006/EK rendelete (2006. december 20.) az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról (HL L 404., 2006.12.30., 9. o.).

gyümölcsnektárokban lévő cukrok mennyiségének csökkentése érdekében ösztönözni kell a termékek átalakítását, lejjebb kell szállítani az alacsony természetes állapotukban alacsony savtartalmú és ízletes gyümölcsnektárokhoz hozzáadható cukrok és/vagy méz arányát.

(11) A 2001/112/EK irányelv I. melléklete II. részének 3. pontja a gyümölcslevek és egyes hasonló termékek esetében engedélyezett eljárásokat és anyagokat szabályozza. A napraforgómagból származó fehérjét egyre inkább használják közvetlen emberi fogyasztásra, és bebizonyosodott, hogy hatékony eszköz a gyümölcslevek derítésére. E további előrelépés figyelembevétele érdekében a napraforgómagból származó fehérjéket fel kell venni az engedélyezett eljárások és anyagok jegyzékébe.

(12) A kókuszdióból kivont gyümölcslevet egyre inkább forgalmazzák és fogyasztják az Unióban. A 2001/112/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően a termék előírt elnevezése „kókuszlé”. A Codex Alimentarius Bizottság által a 2005. július 4. és 9. között tartott 28. ülésén elfogadott, a gyümölcslevekre és gyümölcsnektárokra vonatkozó általános Codex-szabványban (Codex Stan 247-2005) tükröződő nemzetközi szabvány azonban jelzi, hogy a „kókuszvíz” elnevezés a „kókuszlé” szinonimája, amelyet közvetlenül a kókuszdióból nyernek ki a kókuszhús kipréselése nélkül. Annak érdekében, hogy a 2001/112/EK irányelv összhangba kerüljön ezzel a nemzetközi szabvánnyal, helyénvaló a „kókuszvíz” megnevezést különleges elnevezésként felvenni az említett irányelv III. mellékletébe. Biztosítandó, hogy az Unióban valamennyi fogyasztó könnyen megérthesse a különleges elnevezést, helyénvaló lehetővé tenni a „kókuszvíz” kifejezésnek az Unió hivatalos nyelvein történő használatát. Továbbá mivel a kókuszlé a sűrített kókuszlé ivóvízzel történő hígítása útján is előállítható, helyénvaló az említett irányelv V. mellékletében meghatározni e termék minimális Brix-értékét.

(13) A 2001/113/EK tanácsi irányelv[7] megállapítja az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemek, zselék és marmeládok és a cukrozott gesztenyekrém előállítására, összetételére és címkézésére vonatkozó alapvető követelményeket.

(14) A 2001/113/EK irányelv 2. cikkének (4) bekezdése előírja a cukortartalom címkén történő kötelező feltüntetését, kivéve, ha a címkén szerepel a cukrokra vonatkozó tápértékjelölés. Ez a követelmény túlmutat a 90/496/EGK tanácsi irányelvben[8] megállapított szabályokon, amelyek értelmében az előrecsomagolt élelmiszerek esetében a tápértékre vonatkozó információk feltüntetése önkéntes volt, kivéve tápértékjelölés megléte esetén, és amennyiben a tápértékjelölés a cukrokra vonatkozott, annak tartalmaznia kellett a cukor mennyiségét. A 90/496/EGK irányelvet az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[9] hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett. A rendelet értelmében a csomagoláson immár kötelezően fel kell tüntetni a tápértékre vonatkozó információkat. Ezért a 2001/113/EK

---

7 A Tanács 2001/113/EK irányelve (2001. december 20.) az emberi fogyasztásra szánt gyümölcsdzsemekről, zselékről, marmeládokról és a cukrozott gesztenyekrémről (HL L 10., 2002.1.12., 67. o.).

8 A Tanács 90/496/EGK irányelve (1990. szeptember 24.) az élelmiszerek tápértékjelöléséről (HL L 276., 1990.10.6., 40. o.).

9 Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).

irányelvben már nincs szükség a cukor címkézésével kapcsolatos külön rendelkezésre, amelyet helyénvaló törölni.

(15) A 2001/113/EK irányelv I. mellékletének I. része meghatározza a dzsem, a zselé, az extradzsem vagy az extrazselé előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. Az „extradzsem” és az „extrazselé” kifejezések használata azon termékek számára van fenntartva, amelyek a „dzsemhez”, illetve a „zseléhez” képest nagyobb mennyiségű gyümölcsöt tartalmaznak. A melléklet II. része meghatározza e termékek minimális oldhatószárazanyag-tartalmát (azaz a gyümölcsben természetes módon előforduló vagy hozzáadott cukrok mennyiségét), és a gyümölcsdzsemek, zselék és marmeládok, valamint a cukrozott gesztenyekrém előállítása terén meglévő nemzeti hagyományok figyelembevétele érdekében lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy alacsonyabb minimális oldhatószárazanyag-tartalmat engedélyezzenek.

(16) Amennyiben a dzsemek és zselék előállításához felhasznált gyümölcs mennyiségét növelik, csökkenteni kell a termékek minimális oldhatószárazanyag-tartalmának eléréséhez szükséges hozzáadott cukor mennyiségét. A magasabb gyümölcstartalmú dzsemek előállításának ösztönzése és ezáltal a gyümölcspiac támogatása érdekében, továbbá figyelembe véve a szabad cukortartalom csökkentésének szükségességét, növelni kell a 2001/113/EK irányelv I. mellékletében meghatározott, a dzsem és az extradzsem előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. A magasabb gyümölcstartalmú dzsemek előállításának ösztönzése és ezáltal a gyümölcspiac támogatása érdekében növelni kell a 2001/113/EK irányelv I. mellékletében meghatározott, a zselé és az extrazselé előállításához felhasználandó minimális gyümölcsmennyiséget. Hasonlóképpen, annak elősegítése érdekében, hogy a fogyasztók tájékozottabban választhassanak egészséges élelmiszereket, helyénvaló engedélyezni az említett melléklet I. részében meghatározott fenntartott nevek használatát azon termékek esetében, amelyek oldhatószárazanyag-tartalma kevesebb mint 60 %, de a csökkentett cukortartalom tekintetében megfelelnek az 1924/2006/EK rendelet mellékletében meghatározott, a tápanyag-összetételre vonatkozó „csökkentett cukortartalom” állítás feltételeinek.

(17) A 2001/113/EK irányelv I. melléklete a „marmelád” kifejezést adott citrusfélék keverékére korlátozza. Ugyanakkor több uniós nyelven – miközben a kereskedelemben az említett mellékletben meghatározott előírt neveket használják az ott megjelölt termékek megnevezésére – a társadalom egésze egymás megfelelőjeként használja a „marmelád” és a „dzsem” kifejezéseket a citrusféléktől eltérő gyümölcsökből készült lekvárokra. E gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a „marmelád” kifejezés használatát a „dzsem” terméknévre. A fogyasztók összezavarodásának elkerülése érdekében az Unió egész területén a „citrusmarmelád” kifejezést kell használni az eddig „marmeládként” meghatározott termékre, megkülönböztetve ezáltal a két termékkategóriát. Ez összhangban áll a Codex Alimentarius Bizottság 2009. június 29. és július 4. között tartott 32. ülésén elfogadott, a dzsemekre, a zselékre és a marmeládokra vonatkozó általános Codex-szabványban (Codex Stan 296-2009) tükröződő nemzetközi szabvánnyal is, amely különbséget tesz a citrusmarmelád és a nem citrusokból készült marmelád között. Ezért helyénvaló ennek megfelelően felülvizsgálni az említett irányelvet a „marmelád” terméknév tekintetében.

(18) Az említett irányelv II. melléklete felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó termékek előállításához felhasználható kiegészítő összetevőket. A citrusgyümölcslé savanyítószerként használható a más gyümölcstípusokból készült dzsemben,

extradzsemben, zselében és extrazselében. A nem sűrítményből készült gyümölcslevekhez képest a sűrített citrusgyümölcslé kisebb térfogatú és kisebb tömegű a szállításhoz, stabilabb, hosszabb ideig eltartható, és nem igényel akkora energiafogyasztást a kész dzsem vagy zselé gyártása során a víztartalom elpárologtatásához. A dzsem-, extradzsem-, zselé- és extrazselégyártásban történő felhasználása ezért fenntarthatóbb, mint a friss citrusgyümölcsléé. Ezért helyénvaló felvenni a sűrített citrusgyümölcslevet az említett mellékletben meghatározott kiegészítő összetevők listájára.

(19) A 2001/114/EK tanácsi irányelv[10] meghatározásokat és közös szabályokat állapít meg egyes tartós tejek összetételére, gyártási előírásaira és címkézésére vonatkozóan.

(20) A 2001/114/EK irányelv I. mellékletének 3. pontja felsorolja a részben vagy teljesen dehidratált tartós tejek esetében engedélyezett kezeléseket. A fogyasztók változó igényeinek kielégítése érdekében engedélyezni kell a laktózmentes tejtermékek előállítására szolgáló kezelést. Továbbá az említett irányelv II. mellékletében az angol „evaporated milk” különleges elnevezést össze kell hangolni a sűrített tejre vonatkozó Codex-szabványban (Codex Stan 281-1971) meghatározott nemzetközi szabványokkal.

(21) A 2001/110/EK, a 2001/112/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelv hatályon kívül helyezett aktusokra vonatkozó hivatkozásokat tartalmaz. A 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet[11] az 1169/2011/EU rendelet helyezte hatályon kívül és váltotta fel. A 89/107/EGK tanácsi irányelvet[12] és a 95/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet[13] az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[14] helyezte hatályon kívül és váltotta fel. Ezért az említett hivatkozásokat az 1169/2011/EU rendelet és az 1333/2008/EK rendelet vonatkozó rendelkezéseire való hivatkozásokkal kell felváltani.

(22) A 2001/110/EK, a 2001/112/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.

(23) Célszerű egy 18 hónapos átültetési időszakot megállapítani annak érdekében, hogy a tagállamok elfogadhassák az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Annak érdekében, hogy a piaci szereplőknek elegendő idejük legyen az új követelményekhez való alkalmazkodásra, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket csak az ezen irányelv hatálybalépését követő 24 hónap elteltével kell alkalmazni.

(24) Megfelelő átmeneti intézkedéseket kell hozni azon gazdasági szereplők érdekeinek figyelembevétele érdekében, akik az ezen irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések hatálybalépését megelőzően alkalmazandó követelményekkel összhangban hozzák forgalomba és címkézik termékeiket. Ezért ennek az irányelvnek

---

10 A Tanács 2001/114/EK irányelve (2001. december 20.) egyes emberi fogyasztásra szánt, részben vagy teljesen dehidratált tartós tejekről (HL L 15., 2002.1.17., 19. o.).

11 Az Európai Parlament és a Tanács 2000/13/EK irányelve (2000. március 20.) az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 109., 2000.5.6., 29. o.).

12 A Tanács 89/107/EGK irányelve (1988. december 21.) az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekben felhasználásra engedélyezett élelmiszer-adalékanyagokra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 40., 1989.2.11., 27. o.).

13 Az Európai Parlament és a Tanács 95/2/EK irányelve (1995. február 20.) a színezékeken és édesítőszereken kívüli egyéb élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 61., 1995.3.18., 1. o.).

14 Az Európai Parlament és a Tanács 1333/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 354., 2008.12.31., 16. o.).

rendelkeznie kell arról, hogy e termékeket az átültetési időszakot követően korlátozott ideig továbbra is forgalmazni lehessen,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2001/110/EK irányelv módosítása

A 2001/110/EK irányelv 2. cikke a következőképpen módosul:

1. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* az alábbi feltételekkel alkalmazandó az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékekre:

_____

* Az Európai Parlament és Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”

2. A (4) bekezdés a) és b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) Azon származási országot, ahol a mézet begyűjtötték, jelzik a címkén. Amennyiben a méz egynél több országból származik, a származási országokat, ahol a mézet begyűjtötték, jelzik a 25 grammnál nagyobb kiszerelések címkéjén.

b) Az 1169/2011/EU rendelet és különösen annak 12–15. cikke alkalmazásában az e bekezdés a) pontja szerint feltüntetendő adatok az említett rendelet 9. cikke értelmében kötelező adatoknak minősülnek.”

2. cikk

A 2001/112/EK irányelv módosítása

A 2001/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* az alábbi feltételekkel alkalmazandó az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékekre:

_____

* Az Európai Parlament és Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”;

b) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) Az a) pontban említett terméknevek helyettesítésére alkalmazható különleges elnevezések felsorolását a III. melléklet tartalmazza. A III. melléklet I. részében felsorolt megjelöléseket az ott meghatározott feltételek mellett, az ott meghatározott nyelven lehet alkalmazni. A III. melléklet II. részében felsorolt megjelölések a termék forgalomba hozatalának helye szerinti uniós tagállam hivatalos nyelvén használhatók.”;

c) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet** sérelme nélkül az ezen irányelv I. melléklete I. részének 1. pontjában említett termékek nevével azonos látómezőben feltüntethető a címkén az az állítás, hogy »A gyümölcslevek nem tartalmaznak hozzáadott cukrot«.

** Az Európai Parlament és a Tanács 1924/2006/EK rendelete (2006. december 20.) az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról (HL L 404., 2006.12.30., 9. o.).”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A gyümölcslé és a sűrítményből készült gyümölcslé keverékei, továbbá a teljes egészében vagy részben egy vagy több sűrített termékből készült nektár esetében a címkén – az 1169/2011/EU rendelet 22. cikkének sérelme nélkül – fel kell tüntetni a »sűrítmény(ek)ből készült«, illetve a »részben sűrítmény(ek)ből készült« szavakat attól függően, hogy melyik vonatkozik az adott termékre. Ezt a megjegyzést a termék nevéhez közel kell elhelyezni, a háttértől élénken elütő módon és jól látható betűkkel.”

2. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*6. cikk*

Az 1333/2008/EK rendelet sérelme nélkül az ezen irányelv I. mellékletének I. részében meghatározott termékek gyártásához kizárólag az ezen irányelv I. mellékletének II. részében felsorolt kezelési módok és anyagok, valamint az ezen irányelv II. mellékletének megfelelő nyersanyagok alkalmazhatók. Ezenkívül a gyümölcsnektároknak meg kell felelniük az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt rendelkezéseknek.”

3. Az I. és a III. melléklet ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosul.

4. Az V. melléklet az alábbi, ábécésorrendben beillesztett sorral egészül ki:

”

Kókuszdió (*)	*Cocos nucifera*	4,5

”.

3. cikk

A 2001/113/EK irányelv módosítása

A 2001/113/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* az alábbi feltételekkel alkalmazandó az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékekre:

_____

* Az Európai Parlament és Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”;

b) a (4) bekezdést el kell hagyni;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben a kén-dioxid-maradvány-tartalom 10 mg/kg-nál magasabb, akkor ennek a jelenlétét az 1169/2011/EU rendelet 20. cikkétől eltérően az összetevők listáján fel kell tüntetni.”

2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*4. cikk*

Az 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet** sérelme nélkül az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékek előállításához csak az ezen irányelv II. mellékletében felsorolt összetevőket és az ezen irányelv III. mellékletének megfelelő nyersanyagokat lehet felhasználni.

_____

** Az Európai Parlament és a Tanács 1333/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az élelmiszer-adalékanyagokról (HL L 354., 2008.12.31., 16. o.).”

3. Az I. melléklet ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosul.

4. A II. mellékletben a harmadik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– citrusgyümölcslé, sűrítve is: más gyümölcsfélékből készült termékekben: csak a dzsemben, az extradzsemben, a zselében és az extrazselében,”.

5. A III. melléklet B. része 1. pontjának negyedik franciabekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„– az »extra« megjelölésű termékek előállításához használt nyersanyagok kivételével: kén-dioxid (E 220) vagy annak sói (E 221, E 222, E 223, E 224, E 226 és E 227) gyártási segédanyagként hozzáadhatók, feltéve, hogy a kén-dioxid szintje nem lépi túl az 1333/2008/EK rendeletben meghatározott legmagasabb megengedett értéket az I. melléklet I. részében meghatározott termékekben.”

4. cikk

A 2001/114/EK irányelv módosítása

A 2001/114/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* az alábbi feltételekkel alkalmazandó az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékekre:

_____

* Az Európai Parlament és Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”

2. Az I. melléklet 3. pontja a következő alponttal egészül ki:

„d) a laktóztartalom csökkentése glükózra vagy galaktózra történő átalakítás révén. A tej összetételének e kezelés révén történő módosítása csak akkor engedélyezhető, ha ezt a termék csomagolásán kitörölhetetlenül feltüntetik úgy, hogy könnyen látható és olvasható legyen. E jelölések feltüntetése azonban nem mentesít az 1169/2011/EU rendeletben meghatározott tápértékjelölési kötelezettség alól. A tagállamok korlátozhatják vagy megtilthatják a tej összetételének e d) alpontban említett módosítását.”

3. A II. melléklet a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) Az »evaporated milk« angol kifejezés az I. melléklet 1. b) pontjában meghatározott terméket jelenti.”

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését: ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Ezeket a rendelkezéseket [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését: ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Átmeneti intézkedések

A 2001/110/EK, a 2001/112/EK, a 2001/113/EK és a 2001/114/EK irányelvvel összhangban [Kiadóhivatal, kérjük a dátum beillesztését: ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap] előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett termékek a készletek kimerüléséig továbbra is forgalmazhatók.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

8. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*